

Ασπρόμαυρες αναμνήσεις από το σχολείο του χωριού μας.

(Από το αρχείο της δασκάλας Αμαλίας Κούτσικα - Ταγκαλάκη)

Από τη γιορτή της 25ης Μαρτίου 1967, μπροστά στην εκκλησία του Αγίου Νικολάου του χωριού μας

...Για να θυμούνται οι παλιοί ...και να γνωρίσουν οι νεότεροι....

ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΟΡΟΝΟΪΟ ΣΤΑ ΚΑΪΤΣΙΩΤΙΚΑ

Η Πρόεδρος του Συλλόγου μας Ευδοκία Οικονόμου, ανέβασε στο διαδίκτυο στις 15-3-2020, λόγω της απειλής θανάτου από την πανδημία του επιθετικού: Κορονοϊού ή Κορωνοϊού ή Κορωναϊού ή τέλος πάντων Covid 19, κατά τη διεθνή του ονομασία, «οδηγίες» για την προστασία των συνανθρώπων μας, γραμμένες στη ντοπιολαλία τής περιοχής μας. Κρίναμε ότι έχει θέσει και στην εφημερίδα μας «ΚΑΪΤΣΑ» και το δημοσιεύουμε αντί της καθιερωμένης Ντοπιολαλίας:

ΠΡΟΣ ΤΣ' ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΑΪΤΣΙΩΤΙΣ (κι όσους αλλονούς καταλαθαίνι Καϊτσιώτκα)

Μας βρήκι χνέρ' καμάρια μ'... «Κουρουνουιός», απ' να πάει να κουριφτεί!

Γ' αυτό, τάκλεισαν σχιδόν ούλα κι φουνάζνει απ' ότ' χουιαχτάρια μπουρούν: μη γκιζιράτι ντιπ! Ε! του χουιάζου κι 'γω Καϊτσώτκα! Τρουπώστι, σμαζουχτείτι, στα κουνάκια σας να πιράσ' η φουύρια. Αίριστι καλά τα σπίτια σας κι σαρώστι καλά μι πανιά τσ' ιπιφάνεις, μι ξυδ', οινόπνιμα κι χλουρίν'. Μη πλαλάτι ντε κι καλά να βρείτι «ντιτόλ», άμα δεν του σμάζουξατι νουρίτερα. Του ίδιου κι καλύτιρο είνι του ξυδάκ! Μ' τουπι ένας γνουστός γιατρός. Δε θα μας τριλάνι καμπόσιν' να τα κουνουμίσνι αυτοίν'. (700% πάν' τα είδη απ' ξιπαστρεύνι τσ' ιτίις να κουλήεις του μικρόβιου!) Άμα δε σας βρίσκουντι μαντήλια «αντιμπακτίριαλ» (μη που καννιά κουβέντα), για όταν χρειάζιστι να ξιμτίσιτι απ' την αγκουνή σας, φλουμόστι μι ξύδ' καθαρά πάνινα μαντήλια, ή μισκλισμένα πατσιαούργια απού παλιές καθαρές μακό μπλούζις. Τιτραγουνίστι τα κι πιστρώστι τα καλά (χρόνου έχιτι οι γναίκις), να μη σας μουλουγάν στου δρόμου, κι θάνι σα μαντήλια παστρικά! Μι τίπουτα, άμα σοκακεύτι μη βάζιτι τα δάχλα στα μούτρα σας. Για ψύλλου πήδημα όμους μη ξυμτίζιτι απ' τη γουνιά σας! Μαναχά

άμα χρειάζιστι κανα γιατρό ή άμα σας λύπιτι τίπουτα για ματσιάλιμα ή για ζάψιμου. Κανα άλλου γιατρικό άμα θελιτι κι τέτοια. Κι άμα λάχ' κι ξυμτίσιτι όξου, αλάργα, απ' τσ' νουματέοι. Τουλάχιστουν νια – δυο ουργιές απ' τουν καθέναν. 'Οχι μπλατσιάσματα πουλλά, αυτό τουν κιρό. Απ' παν', ξύδ', χλουρίν' κι οινόπνιμα, σμαζιώξτι. Γενικά καθίστι μέσα, θμυθείτι κανα μουραπά, (πέστε τον και σε μας, να τον γράψουμε στην εφημερίδα) διαβάστι οτ' τραβάι ου ουργανισμός σας κι κουβιντιάστι μι τσ' θκούς σας. Πάρτι κι κανα τηλέφουνου να πείτι κανα μαναφούκ' κι κανιά άρα – μάρα, ή τίπουτα άλλου κοινουνικό, πιστιμουνικό ή πνιβματικό μι τσ' αλλονόύ!. Να μη αστουχάτι να πλένιτι καλά τα δάχλα σας κι τα χέρια για είκουσ' δευτερόλεπτα, όπους λεν αυτοί απ' ξέρνι. Προσέξτι μαναχά μην ανοίξνι τα χέρια σας κι να μην τα ξιγαλίσιτι, γιατί θα τσούζνι τα καθαριστικά (οινόπνιμα, ξύδ', χλουρίν' κ.ά.). Πιείτι τσάι ή χαμούμηλ' απ' την Καϊτσα κι τσούξτι, όσοι θέλιτι, κι κανα τσιπράκι. Παστρέψτι όσου μπουρείτι τα σπίτια σας κι απλώστι την αρίδα σας. Ραχατιφτείτι! Όσοι ποτέβιτι κάντι κι του σταυρό σας να μη μας χάσ' ο Θεός, απ' έλιγι η μάνα μ'. Να μη σκιάζιστι πουλύ. Ίσα – ίσα για να φλάστι. Κι να φλάτι κι τσ' θκους σας!

Αϊτι τώρα, σας αφήνου! Καλό κιρό νάχιτι κι όπους είπαμι!